

УДК 656.027(4)

*О.П. Гужва, К.Е. Колісник, Т.М. Саламатіна
O.P. Guzhva, K.E. Kolisnyk, T.M. Salamatina*

ВПРОВАДЖЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ПРОЕКТІВ НА ЗАЛІЗНИЦІ
IMPLEMENTATION OF INTERNATIONAL PROJECTS ON RAILWAYS

Впровадження міжнародних проектів у наш час стає реальністю в різних буттєвих сферах: діловому партнерстві, наукових і культурних заходах. Розширення міжнародних контактів на залізниці в першу чергу вимагає вирішення проблеми швидкісного пересування. Стрімко змінюється інфраструктура на залізниці. Тут вже на рівні проектування мають узгоджуватися нові патерни та стандарти, однакові для всіх учасників міжнародного партнерства. Важливою стає активізація власних можливостей Української залізниці, що здатна забезпечити будівництво власних потягів, нових систем автоматизації руху, підготовку відповідних спеціалістів, робочих, інженерів, диспетчерів. Водночас загальною стає і має далі розвиватися законодавча база з однаковою мірою відповідальності та прав сторін-учасників міжнародних проектів. Серйозні завдання стоять перед працівниками митної служби, що беруть участь у забезпеченні швидкісного руху поїздів. Зокрема йдеться про документознавчу підготовку учасників міжнародного транзиту, перелік необхідних документів при пересуванні осіб і супроводжуванні вантажів. Має досягатися й відповідне оформлення

документів з правильним тлумаченням вимог щодо перетину кордонів, розумінням конкретних понять і положень декларацій, дій і ситуацій, що вказують на необхідність митних витрат. Сама підготовка спеціалістів, які залучаються до міжнародних проектів, передбачає поєднання як загально-гуманітарної, так і теоретико-практичної підготовки. Загально-гуманітарна підготовка спеціалістів передбачає урахування нових цінностей: культурних, моральних, естетичних. Необхідним стає знання основ законодавства кожної з країн-учасниць міжнародних проектів. Так само розширеним має стати уявлення про історію та звичаї країн, що сприятиме спілкуванню. Спілкування між суб'єктами міжнародних транзитів вимагає мовної активності, розширення лексики. З цією метою мають опрацьовуватися (це вже одна з ділянок практичної підготовки спеціалістів) типові діалогові ситуації для учасників транзиту. Толерантність і доброзичливість, перебування у площинах позитиву в процесі спілкування стає умовою здійснення міжнародних проектів. Страхування стає завданням для юридичних служб міжнародного співробітництва.

УДК 656.2.94(477)

*К.Е. Колісник
K.E. Kolisnyk*

РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКИХ ЗАЛІЗНИЦЬ У 1930-Х РОКАХ
DEVELOPMENT OF THE UKRAINIAN RAILWAYS IN 1930-S YEARS

Кінець 1920-х – 1930-ті роки в Радянському Союзі в цілому та в Україні зокрема характеризуються масштабною

індустріалізацією. Успішне проведення індустріалізації було неможливе без масштабної реконструкції транспорту, у

першу чергу залізничного, який відігравав ключову роль в економіці країни.

Ця реконструкція полягала не тільки і не скільки в будівництві нових залізниць, скільки в технічному переобладнанні існуючих залізниць, поліпшенні технологій процесу перевезень, впровадженню нових інтенсивних методів роботи, підвищенні безпеки на транспорті. Нові вимоги до залізничного транспорту полягали в необхідності, по-перше, розвинути пропускну здатність залізниць, враховуючи швидке зростання обсягу як вантажних, так і пасажирських перевезень; по-друге, підвищити швидкість руху поїздів; по-третє, покращити механізацію вантажних робіт і створити нові типи вагонів у зв'язку зі зміною структури вантажів.

Шляхами до виконання цих вимог повинні були стати збільшення потужності локомотивного парку, оновлення вагонів, посилення колії, удосконалення роботи станцій і вузлів.

Будівництво нових залізничних ліній на території України в 1930-х роках було спрямовано на забезпечення перевезення вугілля з Донбасу до промислових підприємств Москви та Ленінграду, а також

забезпечення безперервного функціонування південних портів: Одеси та Херсону. 1930-ті роки характеризуються також значним удосконаленням якості та збільшенням кількості рухомого складу, впровадженням нової залізничної техніки та передових технологій у сфері залізничного транспорту. Радянське керівництво намагалось всіяко заохочувати ініціативу знизу, спрямовану на збільшення інтенсивності роботи залізничного транспорту. У результаті в 1930-х роках розвинувся рух, що ввійшов до історії залізничного транспорту як «стаханівсько-кривоносівський».

Прискорений розвиток українських залізниць, інтенсифікація залізничних перевезень і збільшення їх обсягу, впровадження нової залізничної техніки, вдосконалення системи управління залізницями вимагали радикальних змін у роботі з підготовки кадрів для залізниць України. Центрами залізничної освіти в Україні стали Харків і Дніпропетровськ, де в 1930 році були створені інститути залізничного транспорту.

УДК 808.5:656.2

Г.Ф. Арбузов
G.F. Arbuzov

ДІЛОВА РИТОРИКА В СИСТЕМІ КОМУНІКАТИВНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ-ЗАЛІЗНИЧНИКІВ

BUSINESS RHETORIC IN THE COMMUNICATIVE TRAINING PROFESSIONALS RAILROAD

У доповіді передбачається обґрунтувати такі положення:

1. Для залізничників уміння спілкуватися актуалізується особливостями функціонування транспортної галузі, насамперед інтенсивною комунікацією працівників різних служб, а також потребами результативних ділових контактів зі споживачами послуг залізниці.

Недостатня сформованість комунікативних умінь випускників вищого технічного навчального закладу значно ускладнює їх професійне становлення, знижує конкурентоспроможність на ринку праці.

2. У системі комунікативної підготовки фахівців-залізничників важливе місце займає ділова риторика. Її метою є формування професійної комунікативної